

Knjiga proroka Daniela - sto sedamdeset i pet

Proslavljeni Krist: proročke paralele u Danijelu i Otkrivenju

Jeff Pippenger

2024-04-05

Viđenje Krista u desetom poglavlju Daniela isto je ono viđenje koje je Ivan vidio u Otkrivenju. To je bilo viđenje „marah“, koje je ženski izraz viđenja „mareh“ Kristova pojavljivanja. „Mareh“ je viđenje o dvije tisuće i tri stotine godina, a njegovo je primarno značenje „pojava“. „Pojava“ Krista i Danielu i Ivanu bila je u oba slučaja viđenje proslavljenoga Krista.

A dvadeset i četvrtoga dana prvoga mjeseca, dok bijah na obali velike rijeke, koja se zove Hiddekel, podigoh svoje oči i pogledah, i gle, neki čovjek odjeven u lan, a bokovi mu bijahu opasani čistim zlatom iz Ufazâ. I tijelo mu bijaše kao beril, i lice mu kao pojava munje, i oči mu kao ognjene zublje, i ruke njegove i noge njegove kao uglačana mjed, a glas njegovih riječi kao glas mnoštva. Daniel 10:4–6.

Riječ „mareh“, koja znači „pojava“, u tom je odlomku prevedena kao „pojava munje“. Ta se riječ upotrebljava četiri puta u desetom poglavlju; dva je puta prevedena kao „viđenje“, a dva puta kao „pojava“. Upotrijebljena je još tri puta u svojem ženskom obliku. Riječ „marah“ ženski je izraz viđenja „pojave“. Definira se kao „zrcalo“, a to je „kauzativni“ prilog koji uzrokuje da se nešto dogodi kada se vidi.

Kauzativni prilog izveden je iz pridjeva koji uzrokuje da se nešto dogodi ili proizvodi neki učinak. U jeziku i gramatici on se često odnosi na glagole ili konstrukcije koje izražavaju zamisao da se neka osoba ili neka stvar navede da izvrši neku radnju ili iskusi neko stanje.

Na primjer, u rečenici „Ona ga je nasmijala“, glagol „nasmijala“ kauzativan je jer označuje da je subjekt (ona) prouzročio da objekt (ga) izvrši radnju (smijanja).

„Dao sam popraviti svoj automobil.“ (U ovoj rečenici subjekt „ja“ uzrokovao je da netko drugi izvrši radnju popravljivanja automobila.)

„Natjerala je svoje učenike da uče za ispit.“ (Ovdje je subjekt „ona“ prouzročio da se njezini učenici uključe u radnju učenja za ispit.)

„Ošišao se.“ (U ovom slučaju subjekt „On“ prouzročio je da netko drugi izvrši radnju šišanja njegove kose.)

„Tvrтка je dala obnoviti zgradu.“ (U ovoj rečenici tvrtka je prouzročila da netko drugi izvrši radnju obnove zgrade.)

„Natjerat ćemo djecu da pomognu u kućanskim poslovima.“ (Ovdje subjekt „mi“ namjerava prouzročiti da djeca sudjeluju u radnji pomaganja u kućanskim poslovima.) U svakome od ovih primjera kauzativni glagoli (had, made, got, get) označuju da subjekt uzrokuje da netko drugi izvrši radnju određenu glavnim glagolom (repaired, study, cut, renovated, help).

Vizija „mareh” izgleda, kada je izražena u ženskom rodu kao „marah” i definirana kao „zrcalo”, pokazuje da se vizija proslavljenoga Krista reproducira u onima koji promatraju tu viziju. Kada je Daniel vidio Kristov „izgled” poput munje, jedan je razred osoba pobjegao u strahu, ali je u Danielu ona proizvela čudesnu promjenu.

I ja, Daniel, sâm vidjeh viđenje; a ljudi koji bijahu sa mnom ne vidješe viđenje, nego ih obuze velik drhtaj te pobjegoše da se sakriju. Tako ostadoh sâm i vidjeh to veliko viđenje, i ne osta snage u meni; jer se moja ljepota u meni pretvori u raspadljivost, i ne zadržah snage. Daniel 10,7.8.

Istina je predstavljena hebrejskom riječju „istina”, koja je sastavljena od prvoga, trinaestoga i posljednjega slova hebrejskog alfabeta. Prvo slovo i posljednje slovo uvijek su isto za Krista, jer Alfa i Omega uvijek predstavljaju svršetak s početkom. Srednje ili trinaesto slovo predstavlja pobunu. Daniel izjavljuje: „Ja, Daniel, sam vidio viđenje”, ali ljudi koji su bili s Danielom, koji su živjeli u pobuni, „ne vidješe viđenje”. Stoga je Daniel „sam” „vidio veliko viđenje”. Na početku i na svršetku Daniel je sam vidio viđenje, a drugo spominjanje uzrokovalo je da oni koji su pobjegli očituju svoju pobunu. Daniel predstavlja Božji narod u posljednjim danima, koji se kroz proces promatranja Njegove slike mijenja u Kristovo obličje. Trebamo gledati viđenje „zrcala”.

„Moramo imati spoznaju o Bogu po živom iskustvu. Ako nastavimo upoznavati Gospodina, spoznat ćemo da je Njegov izlazak pripravljen kao zora. Krist nas poziva da budemo ispunjeni svom puninom Božjom. Tada možemo istinski predstavljati savršenstvo kršćanske religije. ‘Tko god pije od vode koju ću mu ja dati’, izjavljuje Spasitelj, ‘ne će ožednjeti dovijeka; nego voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvor vode koja izvire za život vječni.’ Krist želi da budemo Njegovi suradnici. Kada se ispraznimo od sebe, On će nam dati svoju milost da je prenosimo drugima. Dvije maslinove grane, koje kroz dvije zlatne cijevi izljevaju iz sebe zlatno ulje, zasigurno će opskrbiti očišćene posude svjetlom i utjehom i nadom i ljubavlju za one koji su u potrebi. Moramo Bogu pružati više od povremene službe. Ali to možemo činiti samo učeći od Isusa, njegujući Njegovu krotkost i poniznost srca. Sakrijmo se u Bogu. Uzdamo se u Njega. Ostanimo u Kristu. Tada se svi mi, ‘otkrivena lica gledajući kao u zrcalu slavu Gospodnju, preobražavamo u to isto obličje iz slave u slavu’ — iz karaktera u karakter. Bog ne očekuje nemoguće ni od tebe ni od mene. Gledajući Njega, možemo se promijeniti u Njegovo obličje.” Signs of the Times, 25. travnja 1900.

U desetom i devetom poglavlju Daniela, Gabrijel Danielu daje tumačenje vanjskih i unutarnjih viđenja proročanstva, a Danielova prva izjava u prvom retku desetog poglavlja jest da je imao razumijevanje obaju viđenja, prikazanih kao „stvar” i „viđenje”. To je razumijevanje primio na kraju dvadeset i jednoga dana tijekom kojih je bio u žalosti. Tih dvadeset i jedan dan završili su dolaskom arkanđela Mihaela. Broj dvjesto dvadeset i broj dvadeset i dva, koji je desetina ili desetak od dvjesto dvadeset, simbol su sjedinjenja božanstva s čovječtvom, i upravo je dvadeset i drugoga dana Daniel bio preobražen u Kristovu sliku.

Nisam jeo nikakva ukusna kruha, niti je meso ni vino ušlo u moja usta, niti sam se uopće pomazivao, dok se ne navršise puna tri tjedna. A dvadeset i četvrtoga dana prvoga mjeseca, dok bijah kraj velike rijeke, koja je Hiddekel, podigoh svoje oči i pogledah, i gle, neki čovjek

odjeven u lan, čija su bedra bila opasana čistim zlatom iz Ufhaza. Daniel 10:3–5.

Daniel predstavlja Božji narod posljednjih dana koji je po Božjoj proročkoj Riječi prepoznao da je rasijan te kojiuguje zbog svoga rasijanog stanja i traži svjetlo. Njihovo rasijano stanje predočeno je kao dolina mrtvih suhikostiju u trideset i sedmom poglavlju Ezekiela. Kostisu mrtve i rasijane, ali su poistovjećene s domom Izraelovim. Dom Izraelov posljednjih dana jest sto četrdeset i četiritisuće. Oni su rasijani, baš kao što je Daniel prepoznao iz knjiga Jeremijinih i Mojsijevih. U Ezekielu mrtvi označuju da oni prepoznaju svoje stanje.

Tada mi reče: Sine čovječji, ove su kosti sav dom Izraelov; evo, oni govore: Naše su kosti usahle i naša je nada propala; odsječeni smo sa svoje strane. Ezekiel 37:11.

Dom Izraelov, koji su kosti, objavljuje da su „odsječeni od svojih dijelova”. Oni su prepoznali svoje raspršeno stanje. Dom Izraelov posljednjih dana ispunjava prispodobu o deset djevica do u najsitniji detalj, a u mileritskoj povijesti ispunjenje prepoznavanja da su bili odsječeni od svojih dijelova prepoznaje se onda kada su mudre djevice došle do razumijevanja da se nalaze u vremenu odgode te također da je vrijeme odgode bilo određeno razdoblje same prispodobe. Oni u Ezekielu koji prepoznaju svoje raspršeno stanje jesu oni koji su nakon prvoga razočaranja prepoznali da se nalaze u vremenu odgode.

I Ezekiellove kosti i mudri iz prispodobe o deset djevica prikazani su Danielovom žalošću tijekom dvadeset i jednoga dana. Nakon dvadeset i jednoga dana, dvadeset drugoga dana, Mihael je sišao, i Danielu je bilo dano viđenje proslavljenoga Krista koje je promijenilo Daniela na sliku Kristovu. I mudre djevice i mrtve kosti također moraju proći preobrazbu ostvarenu viđenjem kao u zrcalu.

Daniel, Ezekiellove suhe kosti i mudre djevice iz mileritske povijesti, svi se podudaraju s dva svjedoka koji su ubijeni u jedanaestom poglavlju Otkrivenja. Mojsije i Ilija bili su ubijeni, ali su trebali biti uskrišeni na kraju tri i pol simbolična dana. Mojsija je uskrsnuo Mihael, kako je utvrđeno u Judinoj poslanici.

Ali Mihael arkandeo, kad se prepirao s đavlom i raspravljao o Mojsijevu tijelu, nije se usudio iznijeti protiv njega pogrdnu optužbu, nego je rekao: Gospodin neka te ukori. Juda 1,9.

U desetom poglavlju Daniela, Daniel prima viđenje ogledala kada Mihael silazi nakon dvadeset i jednoga dana žalovanja. Mihaelov je glas taj koji podiže mrtve.

Jer sam Gospodin sići će s neba sa zapovjednim poklikom, s glasom arkandelovim i s trubom Božjom; i mrtvi u Kristu uskrsnut će najprije. 1. Solunjanima 4,16.

Deseto poglavlje Daniela prepoznaje prijelaz laodicejskog pokreta trećega anđela u filadelfijski pokret trećega anđela. Ono je usklađeno s dva svjedoka iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja, sa suhim kostima iz trideset i sedmoga poglavlja Ezekiela, s mudrim djevicama u prispodobi o deset djevica te s mileritima koji su ispunili tu prispodobu. Gabriel je pružio tumačenje velike vizije ogledala, dovršavajući pritom djelo tumačenja koje je započeo u devetome poglavlju. Tumačenje je izvršeno tako što je Gabriel prepoznao proročku povijest iz jedanaestoga poglavlja, koja se zapravo nastavlja u prva tri retka dvanaestoga poglavlja. Zatim se u četvrtome retku dvanaestoga

poglavlja Danielu kaže da zapečati svoju knjigu.

U desetom poglavlju knjige proroka Daniela, „redak po redak“, Daniel predstavlja Božji narod posljednjih dana, koji je također predstavljen u drugom poglavlju knjige proroka Daniela kao onaj koji usrdno nastoji (pod prijetnjom smrti) razumjeti vanjsku proročku poruku predstavljenu Nabukodonozorovim tajnim kipom zvijeri. On također nastoji razumjeti viđenje unutarnje proročke poruke predstavljene s dvije tisuće i tri stotine dana. Nakon dvadeset i jednoga simboličnog dana žalovanja u desetom poglavlju, on je naposljetku predstavljen kao onaj koji razumije oba otkrivenja. Njegovo razumijevanje biva ostvareno kada arkandeo silazi i on biva dotaknut tri puta.

Njegovo iskustvo s Mihaelom, viđenje Mihaela koje samo on vidi, priprema ga da primi potpuno tumačenje i unutarnjih i vanjskih proročkih viđenja. To je iskustvo izloženo, redak po redak, na vrlo podroban način kada se poveže s trideset i sedmim poglavljem Ezekijela, jedanaestim poglavljem Otkrivenja i šestim poglavljem Izaije. Redak u jedanaestom poglavlju u kojem Gabriel spaja ta dva viđenja jest deseti redak, jer ondje kralj sjevera napreduje do utvrde, ali ne dalje. Utvrda je narod, ili prijestolnica, ili kralj Egipta u tom retku, kako ga Izaija definira u sedmom poglavlju.

Jer glava je Siriji Damask, a glava Damasku Resin; i za šezdeset i pet godina Efrajim će se satrti, tako da više neće biti narod. A glava je Efrajimu Samarija, a glava Samariji sin Remalijin. Ako ne budete vjerovali, zacijelo se nećete održati. Izaija 7,8.9.

U desetom retku jedanaestoga poglavlja Daniela, kralj sjevera dolazi do granice Egipta, a redak to određuje kao „tvrđavu“ Egipta (kralja juga). Može se pokazati da deseti redak predstavlja 1989. godinu, kada je Sovjetski Savez bio pometen od papinstva i njegove posredničke vojske, Sjedinjenih Država. To je bio prvi od triju posredničkih ratova, koji u trećem posredničkom ratu (Panium) naposljetku postaju Treći svjetski rat. Drugi posrednički rat prikazan je jedanaestim i dvanaestim retkom te se sada odvija u Ukrajini, gdje Rusija predstavlja kralja juga, kao što je Sovjetski Savez predstavljao kralja juga u svojem porazu 1989. godine.

U prošlosti sam se služio izrazom „hladni rat“ kako bih napravio razliku između ta tri posrednička rata i svjetskih ratova. U Ukrajini se doista vodi stvarni rat, tako da to zapravo nije hladni rat, nego posrednički rat između papinstva i njegovih saveznika te Rusije. No treba doći i do trećega svjetskog rata, u kojemu će se gotovo svaki narod smatrati metom.

O, kad bi Božji narod imao osjećaj nadolazećeg uništenja tisuća gradova, sada gotovo predanih idolopoklonstvu!...

„Prijestup je gotovo dosegnuo svoju granicu. Pomutnja ispunja svijet, i uskoro će velik užas doći na ljudska bića. Kraj je vrlo blizu. Mi koji poznajemo istinu trebali bismo se pripremati za ono što će se uskoro obrušiti na svijet kao silno iznenađenje.“ Review and Herald, 10. rujna 1903.

U jedanaestom i dvanaestom retku Rusija, kralj juga, porazit će opunomoćenu vojsku papinstva, prikazanu nacističkim režimom koji usmjerava ukrajinske ratne napore i koju podupire prethodna

opunomoćena vojska papinstva, Sjedinjene Države. U Drugom svjetskom ratu opunomoćena vojska papinstva, kralja sjevera, protiv komunističke Rusije bio je njemački nacistički režim, i ta je opunomoćena vojska izgubila, kao što će ponovno izgubiti u Ukrajini u bliskoj budućnosti.

Treći posrednički rat prikazan je u stihovima trinaest do petnaest, a u drevnoj se povijesti ispunio bitkom kod Panija. Treći posrednički rat vodit će Sjedinjene Države, posrednička vojska papinstva, i kralj sjevera nadvladat će u toj bitci ateizam, kao što je to učinio u prvom posredničkom ratu (hladnom ratu). U prvom i trećem posredničkom ratu, kralj sjevera – papinstvo – pobjeđuje kralja juga (Sovjetski Savez), a zatim pobjeđuje Ujedinjene narode. Njegova posrednička vojska u te dvije bitke bila je i ponovno će biti Sjedinjene Države.

Trump će ponovno biti izabran kao osmi predsjednik, to jest jedan od sedam predsjednika koji su vladali u Sjedinjenim Državama otkako je prvi posrednički rat (hladni rat) bio ispunjen 1989. godine, što je bilo vrijeme svršetka za reformski pokret trećega anđela. Trump predstavlja republikanski rog na zvijeri iz zemlje, i zadobio je smrtonosnu ranu od ruke zvijeri „woke” ateizma 2020. godine, u ispunjenju jedanaestoga poglavlja Otkrivenja, u kojem su dva svjedoka ubijena na ulici.

Future for America predstavlja pravi protestantski rog tijekom iste povijesti, a 2020. godine Future for America zadobio je smrtonosnu ranu od zvijeri „woke” ateizma. Godine 2023., dvadeset i dvije godine nakon 2001., Mihael je sišao kako bi započeo proces koji kod Ezekijela, Ivana, Daniela i Izaije predstavlja uskrsavanje silne vojske koja će biti podignuta kao stijeg pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu.

Godine 1856. filadelfijski mileritski pokret prešao je u laodicejski mileritski pokret, te je tada i ondje odbacio povećano znanje o sedam vremena, a potom je 1863. u potpunosti dovršio svoju pobunu. Mileriti su prešli iz stanja predstavljenog šestom crkvom Filadelfije u iskustvo sedme crkve, a ta prijelomna točka usklađena je s poviješću 2023. godine, kada laodicejski pokret Future for America prelazi iz iskustva sedme crkve natrag u iskustvo šeste crkve Filadelfije. U ovoj proročkoj primjeni pravi protestantski rog, kao i republikanski rog, postaje osmi, koji bijaše od sedmorice.

Ključ za prepoznavanje da je ukrajinski rat drugi posrednički rat jest „utvrda” iz desetoga retka i sedmoga retka. U sedmome retku, koji predstavlja papinstvo kako prima svoju smrtonosnu ranu 1798. godine, kralj juga ušao je u „utvrdu” kralja sjevera, a to se ispunilo kada je Napoleonov general ušao u Vatikan i odveo papu u zarobljeništvo. Kralj juga bio je ušao u utvrdu. U desetome retku kralj sjevera, koji predstavlja papinstvo i njegovu posredničku vojsku, Sjedinjene Američke Države, odnio je strukturu Sovjetskoga Saveza, ali je „utvrdu” ostavio da stoji. „Utvrda” je bila glava, prijestolnica — bila je to Rusija.

Ali „glava“, odnosno tvrđava, može se utvrditi samo na temelju dvaju ili triju svjedoka uporabom Izaije, sedmoga poglavlja, sedmoga i osmoga retka. Izaija 7,8 i 9 bio je glavno uporište u nizu članaka Hiram Edsona o „sedam vremena“, objavljenih 1856. godine. Dva retka koja utvrđuju da je Rusija tvrđava koja nadvladava u sadašnjem ukrajinskom ratu, ujedno su i dva retka koja uspostavljaju polazišnu točku za oba „sedam vremena“, protiv sjevernoga i južnoga kraljevstva

Izraela. Deseti redak jedanaestoga poglavlja prepoznaje izvanjsko viđenje, za koje sestra White uči da se temelji na usponu i padu kraljevstava.

„Iz uspona i pada naroda, kako je to jasno prikazano u knjigama Daniela i Otkrivenja, trebamo naučiti koliko je bezvrijedna puka izvanjska i svjetovna slava. Babilon, sa svom svojom moći i veličanstvom, kakva naš svijet otada više nije vidio, — moći i veličanstvom koji su se ljudima onoga doba činili tako postojanima i trajnima, — kako je potpuno iščeznuo! Kao ‘cvijet trave’ propao je. Jakov 1,10. Tako je propalo medopersijsko kraljevstvo, kao i kraljevstva Grčke i Rima. I tako propada sve što nema Boga za svoj temelj. Jedino ono što je povezano s Njegovom namjerom i izražava Njegov karakter može opstati. Njegova načela jedino su postojane stvari koje naš svijet poznaje.“ Proroci i kraljevi, 548.

Tri posrednička rata „jasno su izložena u knjigama Daniela i Otkrivenja“, a ključ za ovu istinu jest „utvrda“ iz desetoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela. No deseti redak također se odnosi na unutarnju viziju, jer je početna točka za oba „sedam vremena“ također označena u Izaiji, u sedmom poglavlju, recima osam i devet. Vanjsko i unutarnje ne mogu se razdvojiti, a ta dva razdoblja od dvije tisuće pet stotina i dvadeset godina ujedno su i dvije Ezekielove palice, koje, kada se sjedine, predstavljaju pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće, što je sjedinjenje božanstva s čovječtvom.

Danielovo iskustvo s uzročnim viđenjem „marah“ predstavlja proročku liniju u kojoj Mihael silazi i uskrsava svoj narod posljednjih dana. To uskrsnuće predstavlja korake koje Krist ostvaruje kako bi sjedinio svoje božanstvo s čovječtvom svojega naroda posljednjih dana. To se ostvaruje sjedinjavanjem božanskoga uma s ljudskim umom tako da imaju jedan um, a ostvaruje se u prijestolnoj dvorani, u Svetinji nad svetinjama, koja je „utvrda“ što je sestra White poistovjećuje s „citadelom“ (utvrdom) duše.

U prijestolnoj dvorani Božji narod posljednjih dana prima Kristov um te potom biva posaden s Kristom na nebeskim mjestima. Nebesko mjesto na kojemu Krist sjedi jest utvrda ili glava hrama. Hram tijela ima nižu narav, koja je tijelo, odnosno put. Također ima i višu narav, a to je um. U desetom retku jedanaestoga poglavlja Danielove knjige, ključ koji označava utvrdu vanjskoga viđenja ujedno označava i utvrdu unutarnjega viđenja, te time prepoznaje povijest u kojoj rogovi republikanizma i protestantizma prelaze u sliku zvijeri (republikanizam), ili u sliku Božju (istinski protestantizam). Oba roga tada postaju osmi koji je od sedmorice.

Pravi rog protestantizma, dakle, jest filadelfijski rog koji je Ezekielova silna vojska i Izaijina zastava koja se podiže u ratovanju protiv slike zvijeri, najprije u Sjedinjenim Državama, a zatim u svijetu. Daniel jedanaest, deseti redak, određuje točku u svetoj povijesti u kojoj započinje spajanje štapova. Rat u Ukrajini započeo je 2014., ali tek je 2022. Rusija počela napadati Ukrajinu. Godine 2023., dvadeset i dvije godine nakon 2001., Mihael je započeo svoje djelo uskrsavanja onih koji su pretrpjeli svoje prvo razočaranje u ispunjenju prispodobe o deset djevice 2020. godine. Najprije je podigao „glas“ koji sada više u pustinji. U srpnju 2023. taj je glas počeo vikati, i bio je to isti glas koji je bio podignut na početku reformnog pokreta trećega anđela 1989., jer Isus uvijek kraj prikazuje početkom.

„Glas“ koji više u pustinji počeo je odjekivati iznošenjem prvoga poglavlja Otkrivenja, gdje je sjedinjenje božanstva s čovječtvom prikazano kao Otkrivenje Isusa Krista, otkrivenje koje se otvara neposredno prije završetka vremena milosti. Daniel je iskusio to otkrivenje u desetome poglavlju, u „uzročnoj“ viziji. Sjedinjenje božanstva s čovječtvom u prvim redcima Otkrivenja predstavlja najvažniju istinu, na temelju pravila prvoga spominjanja. Sjedinjenje božanstva s čovječtvom, koje je pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće, ostvaruje se Riječju Božjom. Ta se Riječ daje od Oca Sinu, koji je daje svojem anđelu, koji potom daje poruku ljudskom predstavniku. Prva dva koraka predstavljena su božanstvom. Ta dva koraka posjeduju osobitu odliku da drugi korak božanstva predstavlja božanstvo koje je stvorilo sve. Sljedeća dva koraka predstavljena su Božjim stvorenjima. Prvi je korak bezgrešni anđeo, a drugo očitovanje Božjega stvaranja bilo je ono kojemu je dana moć da ponovno stvara po svojoj vrsti. Taj četvrti korak, koji predstavlja čovječstvo, trebao je potom uzeti poruku i poslati je crkvama, kako bi crkve mogle „čitati i slušati“ ono što je ondje napisano.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

Otkrivenje Isusa Krista, koje mu dade Bog da pokaže svojim slugama što se ima uskoro zbiti; i posla ga te ga po svome anđelu obznani svome sluzi Ivanu: koji posvjedoči za riječ Božju i za svjedočanstvo Isusa Krista, i za sve što vidje. Blažen onaj koji čita, i oni koji slušaju riječi ovoga proroštva i drže što je u njemu napisano, jer je vrijeme blizu. Ivan sedmerim crkvama koje su u Aziji: milost vam i mir od Onoga koji jest, i koji bijaše, i koji dolazi; i od sedam Duhova koji su pred njegovim prijestoljem; i od Isusa Krista, koji je vjerni svjedok, prvorodenac od mrtvih i vladar nad kraljevima zemaljskim. Njemu koji nas je ljubio i oprao nas od naših grijeha u svojoj krvi, i učinio nas kraljevima i svećenicima Bogu i Ocu svojem; njemu slava i vlast u vijeke vjekova. Amen. Evo, dolazi s oblacima; i ugledat će ga svako oko, i oni koji ga probodoše; i naricat će zbog njega sva plemena zemaljska. Da, Amen. Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak, govori Gospodin, koji jest, i koji bijaše, i koji dolazi, Svemoguć. Ja Ivan, koji sam i vaš brat i sudionik u nevolji, i u kraljevstvu i postojanosti Isusa Krista, bijah na otoku koji se zove Patmos, zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva Isusa Krista. Bijah u Duhu u dan Gospodnji, i začuh iza sebe silan glas, kao glas trube, koji govoraše: Ja sam Alfa i Omega, prvi i posljednji; i: Što vidiš, napiši u knjigu i pošalji sedmerim crkvama koje su u Aziji: u Efez, i u Smirnu, i u Pergam, i u Tijatiru, i u Sard, i u Filadelfiju, i u Laodiceju. Otkrivenje 1,1–11.